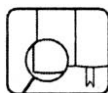

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUCTORI

Cartea Proverbele

ianuarie – februarie – martie
2015

Traducere: *Loredana Sîrbu*

©2015 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția pentru instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție, fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: Jacques Doukhan

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Loredana Sîrbu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Risteta

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

La citatele din cărțile lui Ellen G. White, numărul paginii este cel din original.

ISSN 1841–6543

Cuprins

<i>Vorbele înțelepților</i>	5
<i>Elogiul nebuniei sau elogiul înțelepciunii?</i>	7
<i>Cercetați Scripturile!</i>	9
<i>Întrebări pentru studiul Bibliei la rând</i>	10
1. Strigarea înțelepciunii	13
2. Ia aminte!	25
3. O chestiune de viață și de moarte	37
4. Înțelepciunea lui Dumnezeu	49
5. Binecuvântările celui neprihănit	61
6. Multe căi pot părea bune... ..	73
7. Problema conflictelor	85
8. Cuvinte de înțelepciune	97
9. Cuvinte adevărate	109
10. În spatele măștii	121
11. Cel ce se încrede în Domnul	133
12. Smerenia înțelepților	145
13. Înțelepciunea în haine de lucru.....	157
<i>Vești misionare</i>	169

Vorbele înțelepților

Deși multe cărți ale Bibliei abundă în adevăruri spirituale și teologice profunde, cartea Proverbele se remarcă prin bogăția ei de sfaturi practice, necesare pentru existența cotidiană.

Fiind concise, simetrice, poetice, pline de duh și adeseori de umor, proverbele sunt universale, ușor de memorat și reușesc să transmită ideea eficient, uneori chiar mai eficient decât discursurile elocvente și argumentația riguroasă.

Iată câteva exemple: „Du-te la furnică, leneșule, uită-te cu băgare de seamă la căile ei și înțelepțește-te!” (Proverbele 6:6); „Mai bine să locuiești într-un pământ pustiu, decât cu o nevastă gâlcevitoare și supărăcioasă” (21:29); „Dacă este flămând vrăjmașul tău, dă-i pâine să mănânce, dacă-i este sete, dă-i apă să bea. Căci, făcând așa, aduni cărbuni aprinși pe capul lui și Domnul îți va răsplăti” (25:21,22). Greu de uitat astfel de imagini, nu-i așa?

Cartea Proverbele este o mărturie despre înțelepciunea acumulată de-a lungul generațiilor. Autorii umani menționați sunt regele Solomon (Proverbele 1:1 – 9:18; 10:1 – 22:16; 25 – 29), câțiva înțelepți anonimi din Orientul Apropiat antic (Proverbele 22:17 – 24:22; 24:23-34) și Agur, un om care nu era israelit (Proverbele 30:1-33). De asemenea, cartea recunoaște aportul regelui Ezechia (Proverbele 25:1). În unele cazuri, ea reflectă textele antice din Orientul Apropiat și îndeosebi din Egiptul antic.

Totuși cartea Proverbele *este* Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece scriitorii și-au adunat materialul sub inspirație divină. Deși Dumnezeu este rareori menționat în mod direct în texte, El este mereu prezent. Oriunde am fi și orice am face – fie că suntem la piață, fie că stăm de vorbă, fie că mâncăm sau bem, fie că muncim, cumpărăm sau vindem, fie că vorbim unul cu altul sau iubim – El este prezent. Dumnezeu din Proverbele nu este doar Dumnezeul unei persoane religioase, preot sau chiar un credincios din biserică. Aici, evlavia îmbracă haine de lucru.

Cartea Proverbele ne mai învață totodată ce înseamnă *să te temi de Dumnezeu* (Proverbele 1:7; 31:30), nu doar în biserică, ci și în viața cotidiană, fiindcă felul nostru de viață vorbește mai tare decât ce predicăm sau decât modul în care ne rugăm sau jertfim (Proverbele 28:9; 15:8).

Potrivit acestei cărți, vei găsi înțelepciunea atunci când Îl vei recunoaște pe Domnul „în toate căile tale” (Proverbele 3:6); cu alte cuvinte, înțelepciunea se găsește în credință și în ascultare; ea ne arată ce înseamnă să fii om înaintea Dumnezeului Creator.

Din cartea Proverbele vom învăța cu adevărat cum să fim înțelepți, dar într-un mod concret, practic. Vom găsi răspuns la întrebări de felul: *Ce și cum să-i învăț pe copiii mei? Cum pot fi fericit și cum pot avea succes? De ce am probleme cu banii? Cum pot obține o promovare la locul de muncă? Cum pot rezista ispitelor de natură sexuală? Ce să fac cu mânia și cum să-mi țin în frâu limba?*

În ultimă instanță, înțelepciunea nu înseamnă neapărat forță intelectuală. Omul convins de capacitatea minții lui este cel mai expus riscului de a înnebuni, pentru că până și omul cel mai deștept știe foarte puține. El se crede înțelept și consideră că nu mai are nevoie de cunoștințe noi, pierzând din vedere tocmai condiția esențială pentru a găsi înțelepciunea: atitudinea de smerenie, conștientizarea nevoii personale și rugăciunea pentru înțelepciune.

Cartea Proverbele este profundă, plină de învățăminte și abordează o multitudine de subiecte. Datorită spațiului limitat, am fost nevoiți să selectăm tematica abordată. Nu am putut trata cartea în întregime, dar tot ce am propus merită, cu siguranță, să fie studiat cu rugăciune.

Jacques B. Doukhan este profesor de limba ebraică și de exegeza Vechiului Testament, precum și director al Institutului de Studii Iudeo-creștine din cadrul Seminarului Teologic Adventist de Ziua a Șaptea de la Universitatea Andrews. Cetățean francez (de origine din Algeria), Doukhan a obținut un doctorat în ebraică la Universitatea din Strasbourg și un doctorat în teologie la Universitatea Andrews.

Elogiul nebuniei sau elogiul înțelepciunii?

Tuturor ne plac proverbele. Dintotdeauna. Sau, mai bine zis, de când există greșeli și defecte care, din diverse motive, nu pot fi sancționate altfel decât prin satirizare. De la tăblițele de lut akkadiene, pe care au fost inscripționate prima dată, până la colecțiile tipărite sau cele postate pe internet în era digitală, proverbele ne atrag. Ne place să le citim, să le pătrundem înțelesul, să le rostim, la rândul nostru, în diverse împrejurări care se potrivesc cu mesajul lor. Din această apetență pentru proverbe s-a născut *paremiologia* (din greacă: *paroimia* – proverb, maximă, zicere și *grapho* – scris, a scrie), disciplină care se ocupă cu studierea și colectarea proverbelor. Există chiar și un jurnal academic internațional, intitulat *Proverbium*, publicat anual de Universitatea din Vermont, Statele Unite.

V-ați întrebat vreodată de ce ne plac atât de mult proverbele? Răspunsul ni-l oferă eruditul teolog olandez Erasmus din Rotterdam (1466-1536), el însuși un pasionat culegător de proverbe (vezi monumentală sa lucrare, *Adagia*, cea mai renumită colecție de acest gen, conținând 4 151 de proverbe, multe dintre ele însoțite de ample comentarii): pentru că, prin proverbe, adevărul poate fi spus fără să ofenseze. Și este adevărat. Nu întotdeauna, dar în general așa este. Această realitate l-a determinat pe Erasmus să scrie *Elogiul Nebuniei* – o satiră usturătoare îndreptată, în general, împotriva superstițiilor și decadenței societății europene din vremea sa și, în special, împotriva teologiei scolastice și a imoralității clerului din secolele al XV-lea și al XVI-lea. Inspirându-se probabil din Biblie (Proverbele 9:13-17), Erasmus a personificat Nebunia, scriind la persoana întâi un amplu discurs în care aceasta se laudă că tot ce se face pe pământ i se datorează. Astfel, în numele Nebuniei, el a incriminat tot ce nu era conform cu Cuvântul lui Dumnezeu în societatea europeană și în biserică.

Cum ar fi dacă cineva ar face astăzi același lucru? Cum te-ai simți tu, cetățene european sau creștinule, dacă ți s-ar remarca prostia, nebunia, superstiția, insensibilitatea, lăcomia în felul acesta? Dar tu, sacerdotule – preot sau pastor –, ce ai spune când ți s-ar trâmbița ignoranța, autosuficiența, neconsacrarea, ipocrizia, nepăsarea de care dai dovadă? Te-ar pune pe gânduri pe tine, bărbat modern, sau pe tine, femeie modernă, trimiterile la adulter, la lenevie, la fandoseală, la dichiseală, la neglijarea educării copiilor tăi? Dar pe tine, băiatule sau fato, te-ar

face să roșești dacă ți-ar fi puse în lumină preocupările, limbajul, comportamentul, visurile, idealurile?

Cu toate aceste stări de lucruri și cu încă multe altele ne vom confrunta trimestrul acesta studiind cartea Proverbelor din Sfânta Scriptură, căreia i s-ar potrivi la fel de bine titlul *Elogiul Înțelepciunii*. Nu este un studiu doar despre alții, ci și despre noi. Dacă nu-l vom înțelege astfel, nu ne va fi de niciun folos. Dimpotrivă, dacă nu vom considera că aceste studii ne sunt trimise de Dumnezeu, vom demonstra că suntem asemenea nebunului care „nesocotește cuvintele înțelepte” (Proverbele 23:9).

Apropo de nebuni și de *Elogiul Nebuniei* lui Erasmus, la acest început de trimestru și de nou an, aș dori, frați și surori, să împrumut puțină nebunie și să vă spun ce simt: dacă înaintașii noștri – credincioșii lui Dumnezeu din veacurile trecute sau chiar cei adormiți cu doar câteva zeci de ani în urmă – ar putea vedea vremurile pe care le trăim și felul cum trăim noi, ar crede că suntem nebuni. Într-adevăr, ce poți spune despre niște oameni care predică a doua venire iminentă a Domnului Hristos, dar se comportă de parcă ar spune minciuni? Sau despre niște oameni care mărturisesc standarde înalte, dar trăiesc ca toți ceilalți din jurul lor? Cum pot fi numiți oamenii care mărturisesc credința în creație, dar apelează la argumentele evoluției pentru a distruge acea credință? Ce se poate spune despre niște oameni care declară că sunt una, dar au credințe și practici diferite de la țară la țară, de la o regiune la alta? Și ar fi încă multe de spus, dar mă opresc, atât din lipsă de spațiu, cât și pentru că mă tem să nu intru prea mult în pielea Nebuniei lui Erasmus, care spunea: „În ce mă privește, mi-a plăcut întotdeauna să spun tot ce îmi vine la gură.” (Erasmus din Rotterdam, *Elogiul Nebuniei*)

Dacă cineva se simte ofensat citind aceste rânduri, îl rog să se mai gândească înainte să-și verse supărarea. Căci, așa cum am spus-o, am apelat la nebunie. Așadar, „suferiți-mă... ca nebun... Doar voi suferiți cu plăcere pe nebuni”, cum spunea apostolul Pavel (2 Corinteni 11:16-19). Căci și astăzi, ca și în vremea sa ori în vremea lui Erasmus, pe care Stefan Zweig l-a numit „primul european conștient”, adevărul nu poate fi spus altfel, deoarece „adevărul, atunci când nu ofensează, are ceva naiv, care face plăcere; și numai nebunii dețin de la Dumnezeu darul de a-l spune fără să ofenseze.” (*Ibidem*)

Florian Ristea,
Școala de Sabat / Lucrarea Personală

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Ianuarie	Februarie	Martie
1 – Luca 17	1 – Faptele ap. 3	1 – Faptele ap. 28
2 – Luca 18	2 – Faptele ap. 4	2 – Romani 1
3 – Luca 19	3 – Faptele ap. 5	3 – Romani 2
4 – Luca 20	4 – Faptele ap. 6	4 – Romani 3
5 – Luca 21	5 – Faptele ap. 7	5 – Romani 4
6 – Luca 22	6 – Faptele ap. 8	6 – Romani 5
7 – Luca 23	7 – Faptele ap. 9	7 – Romani 6
8 – Luca 24	8 – Faptele ap. 10	8 – Romani 7
9 – Ioan 1	9 – Faptele ap. 11	9 – Romani 8
10 – Ioan 2	10 – Faptele ap. 12	10 – Romani 9
11 – Ioan 3	11 – Faptele ap. 13	11 – Romani 10
12 – Ioan 4	12 – Faptele ap. 14	12 – Romani 11
13 – Ioan 5	13 – Faptele ap. 15	13 – Romani 12
14 – Ioan 6	14 – Faptele ap. 16	14 – Romani 13
15 – Ioan 7	15 – Faptele ap. 17	15 – Romani 14
16 – Ioan 8	16 – Faptele ap. 18	16 – Romani 15
17 – Ioan 9	17 – Faptele ap. 19	17 – Romani 16
18 – Ioan 10	18 – Faptele ap. 20	18 – 1 Corinteni 1
19 – Ioan 11	19 – Faptele ap. 21	19 – 1 Corinteni 2
20 – Ioan 12	20 – Faptele ap. 22	20 – 1 Corinteni 3
21 – Ioan 13	21 – Faptele ap. 23	21 – 1 Corinteni 4
22 – Ioan 14	22 – Faptele ap. 24	22 – 1 Corinteni 5
23 – Ioan 15	23 – Faptele ap. 25	23 – 1 Corinteni 6
24 – Ioan 16	24 – Faptele ap. 26	24 – 1 Corinteni 7
25 – Ioan 17	25 – Faptele ap. 27	25 – 1 Corinteni 8
26 – Ioan 18	26 – Faptele ap. 28	26 – 1 Corinteni 9
27 – Ioan 19		27 – 1 Corinteni 10
28 – Ioan 20		28 – 1 Corinteni 11
29 – Ioan 21		29 – 1 Corinteni 12
30 – Faptele ap. 1		30 – 1 Corinteni 13
31 – Faptele ap. 2		31 – 1 Corinteni 14

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIUL BIBLIEI LA RÂND
și al cărții *Viața lui Iisus* (Hristos, Lumina lumii) de Ellen G. White

Trimestrul I 2015

27 decembrie - 2 ianuarie: Luca 12-18; *Viața lui Iisus*, cap. 1

1. Care este „aluatul fariseilor”?
2. Cine s-a mâniat pentru că Domnul Iisus o vindecase pe o femeie în Sabat?
3. Cum îl considera tatăl din parabolă pe fiul său plecat de acasă?
4. Când a plouat cu foc și pucioasă asupra Sodomei?
5. Ce dovedește viața Domnului Iisus Hristos?

3 - 9 ianuarie: Luca 19 – Ioan 1; *Viața lui Iisus*, cap. 2

1. După ce criteriu a fost judecat robul cel rău?
2. La ce întrebare a lui Iisus nu au putut răspunde preoții, cărturarilor și bătrânii?
3. Cine a oferit templului toată avuția sa?
4. Din ce motiv ucenicii „încă nu credeau”, deși Îl vedeau pe Iisus înviat?
5. Care era motivul ascultării pentru foarte mulți dintre israeliți?

10 - 16 ianuarie: Ioan 2-8; *Viața lui Iisus*, cap. 3

1. Când au crezut ucenicii Scriptura și cuvintele spuse de Iisus?
2. Cui i-a fost dat Duhul lui Dumnezeu fără măsură?
3. Despre cine a spus Domnul Iisus că nu vine la judecată?
4. Ce a strigat Domnul Iisus în ultima zi a Sărbătorii Corturilor?
5. Ce nume s-a demonstrat în fața universului?

17 - 23 ianuarie: Ioan 9-15; *Viața lui Iisus*, cap. 4

1. Ce hotărâre luaseră iudeii împotriva celor ce mărturiseau că Iisus era Hristosul?
2. În ce anotimp se sărbătorea Înnoirea Templului?
3. De cine și de ce se temeau fruntașii care au crezut în Domnul Iisus?
4. Cu cine vor veni să locuiască Tatăl și Fiul?
5. Ce Și-a asumat Domnul Iisus atunci când a luat corp omenesc?

24 - 30 ianuarie: Ioan 16 – Faptele apostolilor 1; *Viața lui Iisus*, cap. 5

1. După ce afirmații ale Domnului Isus au constatat ucenicii că El nu le mai vorbea în pilde?
2. Care este întrebarea la care Isus nu i-a răspuns lui Pilat?
3. Cine a ajuns primul la mormântul gol, dar a intrat al doilea înăuntru?
4. De ce s-a întristat Petru?
5. Ce trebuie să facem dacă vrem să vedem slava împărăției spirituale?

31 ianuarie - 6 februarie: Faptele apostolilor 2-8; *Viața lui Iisus*, cap. 6

1. Ce au simțit cei care l-au ascultat pe Petru în Ziua Cincizecimii?
2. Cine s-au unit („însoțit”) împotriva lui Isus, Robul Domnului?
3. Cine a început să vină la credință când se răspândea Cuvântul lui Dumnezeu?
4. Cine a crezut că darul Duhului Sfânt se putea cumpăra cu bani?
5. Ce deschidea Dumnezeu și ce închideau conducătorii iudei în același timp?

7 - 13 februarie: Faptele apostolilor 9-15; *Viața lui Iisus*, cap. 7

1. Pe cine intenționa Saul să-i aducă legați la Ierusalim?
2. Cine a(u) primit Duhul Sfânt înaintea botezului?
3. Unde li s-a dat pentru prima dată ucenicilor numele de „creștini”?
4. Când trebuia Pavel să le vorbească din nou neamurilor, după cum îl rugaseră?
5. Ce trăsături de caracter, manifestate în Hristos, trebuie să se dezvolte și în noi?

14 - 20 februarie: Faptele apostolilor 16-22; *Viața lui Iisus*, cap. 8

1. Care dintre colaboratorii lui Pavel nu avea ambii părinți evrei?
2. Cum era inima bereenilor în comparație cu a celor din Tesalonic?
3. De unde erau ucenicii care au fost rebotezați de apostolul Pavel?
4. Cum a profetizat Agab prinderea și legarea lui Pavel?
5. Cum putem pierde, într-o singură zi, prezența Mântuitorului?

21 - 27 februarie; Faptele apostolilor 23 – Romani 1; *Viața lui Iisus*, cap. 9

1. Ce anume se străduia Pavel să păstreze curat?
2. Care au fost ultimele cuvinte ale lui Agripa către Pavel?
3. Câte persoane din corabie au naufragiat pe insula Malta?
4. Pe cine a vindecat Pavel pe insula Malta?
5. Care era singurul lucru de pe lume pe care îl ura Domnul Hristos?

28 februarie - 6 martie: Romani 2-8; *Viața lui Iisus*, cap. 10

1. Care sunt caracteristicile adevăratului iudeu?
2. Despre ce lucru a fost Avraam deplin încredințat?
3. Unde scrie că vom fi mântuiți „prin viața Lui”?
4. Ce lege a găsit Pavel în propria ființă?
5. Ce nu trimite Dumnezeu celui păcătos și oamenilor nesfințiți?

7 - 13 martie: Romani 9-15; *Viața lui Iisus*, cap. 11

1. Pentru cine nu există nicio osândire?
2. Cum se naște credința?
3. Cum sunt judecățile și căile lui Dumnezeu?
4. Ce nu este Împărăția lui Dumnezeu?
5. Ce nu auziseră îngerii niciodată?

14 - 20 martie: Romani 16 – 1 Corinteni 6; *Viața lui Iisus*, cap. 12

1. În casa cui se aduna una dintre bisericile Romei?
2. De la cine aflase Pavel despre certurile din Corint?
3. Ce se va întâmpla cu omul a cărui lucrare va fi arsă?
4. De ce trebuie măturat aluatul cel vechi?
5. Care este cea mai mare învățătură pe care o putem lua din ispitierea Domnului?

21 - 27 martie: 1 Corinteni 7-13; *Viața lui Iisus*, cap. 13

1. Ce anume poate constitui o piatră de poticnire pentru cei slabi?
2. Ce făceau concurenții de la „jocurile de obște” pentru a cuceri cununa de învingător?
3. Ce asigurare avem că putem rezista oricărei ispite?
4. Ce se întâmplă atunci când suferă un mădular al trupului?
5. Ce este încumetarea?

Strigarea înțelepciunii

Pentru studiul din această săptămână, citește:

Proverbele 1–3; 11:30; 13:12; 15:4 Geneza 1:1; Exodul 19:16; 20:20.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Frica de Domnul este începutul științei, dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.” (Proverbele 1:7)

De la Eden încoace, alegerile greșite sunt principala cauză a tragediei umane. „Omul a pierdut totul fiindcă a ales să asculte mai curând de amăgitor decât de Acela care este Adevărul, de Singurul care are pricepere. Gândirea lui a devenit confuză prin amestecarea răului cu binele.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 25

Cartea Proverbele ne ajută să facem alegeri bune, să optăm pentru calea lui Dumnezeu și nu pentru calea celui amăgitor. Tatăl sau mama nu se limitează la a-l preveni pe copilul lor cu privire la alegerile greșite, ci îl și încurajează să facă alegeri bune. Lucrul acesta este important, deoarece, prin alegerile pe care le facem, decidem la propriu între viață și moarte.

Primele trei capitole din cartea Proverbele sunt o exemplificare a acestei metode de educație. După ce arată scopul cărții – „cunoașterea înțelepciunii” (Proverbele 1:2) – și ideea ei fundamentală – „frica Domnului este începutul științei” (1:7; compară cu 9:10) –, autorul repetă în mai multe rânduri avertizarea de a nu da ascultare nebuniei, precum și îndemnul de a răspunde la chemarea înțelepciunii cerești.

În Proverbele 1:1-6, titlul „Pildele lui Solomon, fiul lui David” (Proverbele 1:1) stabilește o legătură cu textul din 1 Împărați 3:5-14. Ambele pasaje arată că Solomon a fost un fiu care a cerut înțelepciune de la Dumnezeu. În ambele pasaje se precizează că el era „fiul lui David” și sunt utilizate aceleași cuvinte-cheie: „pricepere”, „înțelepciune”, „judecată”. Aceste două elemente din urmă ne confirmă faptul că Solomon este cel care se află în spatele acestei scrieri și ne arată că tema ei principală este căutarea înțelepciunii de la Dumnezeu.

1. Ce este înțelepciunea? Ce este „frica Domnului”? Ce relație există între ele? Proverbele 1:7

Aici, înțelepciunea este definită ca o *experiență religioasă*. Ea este pusă în legătură cu frica de Domnul, un concept important pentru religia ebraică și esențial pentru cartea Proverbele. El reapare pe parcursul cărții și constituie punctul ei de plecare și de sosire (Proverbele 1:7; 31:30).

Frica de Domnul nu are nimic de-a face cu frica aceea superstițioasă și copilărească de pedeapsa divină. Ea trebuie înțeleasă ca fiind conștiența prezenței personale a lui Dumnezeu oriunde și oricând. Ea a caracterizat reacția israeliților în momentul în care Domnul li S-a descoperit pe Sinai (Exodul 19:16; 20:20) și explică angajamentul lor de a-I fi credincioși și de a-L iubi, ca răspuns la legământul Său cu ei (Deuteronomul 10:12).

Pe scurt, a-ți fi frică de Dumnezeu înseamnă a-I fi credincios și a-L iubi.

Cuvântul ebraic „începutul” (*reshit*) din acest text ne arată că înțelepciunea își are originea în frica de Domnul și ne aduce aminte de primul cuvânt din relatarea despre crearea lumii (Geneza 1:1). Prima lecție de înțelepciune constă, așadar, în înțelegerea faptului că Dumnezeu este Creatorul nostru, Dăătorul suflării de viață, Cel Omniprezent, un Dumnezeu al iubirii, al dreptății și al răscumpărării (Ioan 3:16; Psalmii 89:14; Evrei 9:12).

Suntem îndemnați să-L iubim pe Dumnezeu și, totodată, să ne temem de El. În ce măsură se regăsesc aceste două aspecte în experiența ta cu Domnul?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să analizeze semnificația și relevanța înțelepciunii și a temerii de Domnul ca fundament al spiritualității biblice.

La nivelul sentimentelor: Să cultive simțământul prezenței lui Dumnezeu în viața lor zilnică.

La nivel practic: Să integreze frica de Domnul în modul lor de viață. Să cultive simțământul că Dumnezeu este aproape de ei și să practice disciplina pentru a se putea bucura de o viață echilibrată, rodnică și fericită.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Înțelepciunea și frica de Dumnezeu

- A. În ce mod deschide frica de Dumnezeu calea pentru dobândirea cunoașterii și a înțelepciunii adevărate?
- B. Ce definiții puteți da fricii de Dumnezeu?
- C. De ce este disciplina atât de importantă în raport cu înțelepciunea și frica de Domnul?

II. Sentimente: Înțelepciunea și motivațiile noastre

- A. Cum se pot îmbina dragostea cu frica?
- B. Cum poți susține emoțional deciziile altora de a-L onora pe Dumnezeu și de a trăi potrivit cu voința Sa descoperită? În ce mod te va ajuta lucrul acesta să-ți respecti propriile angajamente de a-I sluji și de a trăi ca în prezența Sa?
- C. Ce motivații de a-L respecta pe Dumnezeu te pot ajuta să ai o viață armonioasă?

III. Practic: Înțelepciunea și disciplina

- A. Cum poți cultiva simțământul prezenței lui Dumnezeu?
- B. Cum poți stabili limite clare în viață fără a deveni moralizator și fără a cădea în capcana legalismului?
- C. Cum poți construi o relație cu Dumnezeu care să fie consecventă, dar care să-ți aducă și satisfacții?

Rezumat: Apelul înțelepciunii de a trăi ca în prezența lui Dumnezeu îi ajută pe oameni să discearnă între bine și rău și să facă binele.

2. Care sunt cele două tipuri opuse de „educație” prezentate în Proverbele 1:8-19?

Educația este, mai presus de orice, o problemă de familie. Adevărata educație vine, mai întâi, de la părinți. Aici, educația este numită „învățătură” și „îndrumări”. Termenul ebraic tradus cu „îndrumări” este *torah* – „îndrumare”, „direcție”, „lege”. Părinții sunt cei care trebuie să le arate copiilor direcția cea bună. Prin contrast, celălalt tip de „educație” nu primește niciun nume, ci este prezentat ca fiind glasul păcătoșilor, care duce în direcția greșită.

Cuvântul „fiule”, care nu face referire doar la băieți, este repetat cu scopul de a sublinia învățătura părintească. Fiecare părinte este amintit la singular – „tatălui tău”, „mamei tale” – și este implicat personal; cei din tabăra opusă formează un grup anonim – „niște păcătoși”.

3. Care este mesajul fundamental din pasajul menționat, nu numai pentru părinți, ci pentru toți cei ce se tem de Domnul?

„În înțelepciunea Sa, Domnul a hotărât ca familia să fie cel mai important dintre toți factorii educaționali. Educația copilului trebuie să înceapă acasă. Aici este prima lui școală. Aici, împreună cu părinții lui ca instructori, el trebuie să-și însușească lecțiile care îl vor călăuzi de-a lungul vieții. (...) Influențele educației primite în familie sunt o putere hotărâtoare spre bine sau spre rău. (...) Dacă nu este instruit bine aici, copilul va primi educație de la Satana prin uneltele alese de el.” – Ellen G. White, *Căminul adventist*, p. 182

Cel mai bun argument în favoarea educației în familie îl constituie rezultatele ei, trăsăturile de caracter, asemănate aici cu niște podoabe purtate pe cap și la gât. În Orientul Mijlociu, părinții le lăsau ca moștenire copiilor lor coliere și brățări prețioase. Însă educația este mai prețioasă decât acestea. Timpul petrecut cu copiii va însemna mai mult pentru ei decât timpul petrecut la locul de muncă. Iar faptul că podoabele acestea sunt puse pe cap și la gât, sugerează ideea că educația modelează personalitatea. Când este descrisă calea nebunilor sau a păcătoșilor, este amintit numai piciorul (Proverbele 1:15), un semn al pierderii identității de către fiul neascultător.

Cum ne putem deprinde să ne împotrivim ispitelor pe care ni le așază în cale obiceiurile și societatea, prietenii și chiar rudele de sânge?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Proverbele 1:7 și 3:5-9

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Cartea Proverbele subliniază în introducerea ei importanța înțelepciunii adevărate. Înțelepciunea este un pom de viață (3:18; vezi și 11:30; 13:12; 15:4), este putere creatoare (3:19,20) și este mai prețioasă decât mărgăritarele și decât aurul (3:14,15). Fără această capacitate de a discerne între bine și rău, viața nu are sens (2:11-16; 3:2,4,13,16,17). Înțelepciunea nu este doar abilitatea de a distinge între bine și rău, ci și capacitatea de a face binele (3:5-9), recunoscându-L astfel pe Dumnezeu și onorându-L în viața zilnică.

Discuție introductivă

1. Ce deosebire este între frica înțeleasă ca anxietate și groază și frica înțeleasă ca respect și închinare?

2. Cartea Proverbele ne vorbește mai mult decât oricare altă carte biblică despre stilul de viață caracterizat de „frica de Domnul”. De ce este acest concept atât de predominant aici și de ce este prezentat în strânsă legătură cu înțelepciunea și cu disciplina?

3. Cum îi putem învăța pe copiii noștri frica de Domnul? Ia în considerare următorul comentariu: „Părinții trebuie să privească la copiii lor ca fiindu-le încredințați de Dumnezeu ca să fie educați pentru familia de sus. Învățați-i să se teamă de Dumnezeu și să-L iubească, deoarece «frica Domnului este începutul științei».” – Ellen G. White, *Îndrumarea copilului*, p. 23

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Frica de Domnul – cheia dobândirii înțelepciunii

(Revezi cu grupa Deuteronomul 31:12,13 și Proverbele 3:7.)

Omul nu se naște cu simțul temerii de Dumnezeu și, de aceea, tinde să piardă din vedere importanța ei. Iată de ce avem nevoie să învățăm mereu cum să trăim în frică de Domnul (Deuteronomul 31:12,13). Ea nu înseamnă să fim speriați de Dumnezeu, ci să tremurăm de adorare înaintea sfințeniei Dumnezeului iubirii, al dreptății și adevărului. Noi Îl

4. Cum este descrisă aici înțelepciunea? Proverbele 1:20,21

Dacă păcătoșii întind „curse” și „lațuri” (Proverbele 1:11,18), înțelepciunea „strigă pe ulițe” (vers. 20), „unde e zarva mai mare” și „își spune cuvintele ei” (vers. 21). Înțelepciunea este personificată aici și își prezintă oferta pentru oamenii de pe stradă. Ea este pentru toți cei ce vor cu adevărat să aibă viață. Ea este nevoită să strige tare, altminteri nu s-ar face auzită din cauza gălăgiei făcute de mulțimea de negustori dornici să-și vândă marfa.

5. Ce consecințe vor suporta cei ce resping înțelepciunea? Vers. 22-32

Oamenii nu resping înțelepciunea pentru că ar avea ceva să-i reproșeze ei, ci din cauza caracterului lor arrogant și disprețuitor (Proverbele 1:25; compară cu vers. 30). Ei se consideră superiori. Implicația ar fi că înțelepciunea este destinată celor naivi și simpli. Dar tocmai cei ce resping înțelepciunea sunt simpli și naivi; ei sunt nebunii care urăsc știința (vezi vers. 22; compară cu vers. 29)!

Cei ce resping înțelepciunea vor culege roadele acestei atitudini. Ei nu au ales frica de Domnul și vor avea ceea ce pot produce singuri: „... se vor sătura cu sfaturile lor” (vers. 31). Când respingem înțelepciunea de sus, nu ne mai rămân decât poveștile și minciunile pe care le fabricăm singuri sau pe care ni le servesc alții și pe care le acceptăm cu atâta credulitate. Astfel, ajungem să Îl înlocuim pe Dumnezeu cu niște idoli. Ca o ironie, tocmai cei ce disprețuiesc religia și îi iau în derădere pe cei religioși, socotindu-i simpli și naivi, sunt superstițioși în felul lor, acordând importanță unor lucruri de nimic și efemere care, de fapt, nu pot satisface nevoile fundamentale ale inimii.

Citește Proverbele 1:33. Ce i se promite aici celui ce ascultă de înțelepciune? Cum s-a împlinit această făgăduință în viața ta?

admirăm, Îl urmăm și ne închinăm Lui, fiindcă nu mai este nimeni altul ca El (Exodul 34:6-8; Isaia 40:25-29; 44:6-8).

De discutat

1. Studiați semnificația expresiei „frică de Dumnezeu” în contextul în care apare prima oară în Biblie: Geneza 20:11. Ce îi spune Avraam lui Abimelec? Se temea el de Dumnezeu sau, mai degrabă, de împărat?

2. La Sinai, Dumnezeu a vorbit, iar poporul s-a temut. Ce înseamnă cuvintele lui Moise: „Nu vă înspăimântați, căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuți” (Exodul 20:20)?

3. „Cel ce îngenunchează înaintea lui Dumnezeu poate să stea în picioare înaintea oricui.” Cum înțelegem această afirmație? Cât de adevărată este ea?

II. Definițiile fricii de Dumnezeu

(Revezi cu grupa Deuteronomul 10:12,13 și Proverbele 8:13.)

Frica de Dumnezeu ne face să primim harul lui Dumnezeu și să răspundem acestui har. Dar ce înseamnă ea în mod practic?

1. *A-ți fi frică de Dumnezeu înseamnă a-ți fi frică să-L întristezi.* Odată, un băiat l-a întrebat pe tatăl său: „Tată, cu cine ar trebui să mă căsătoresc?”. La aceasta, tatăl a dat un răspuns simplu: „Cu cineva care se teme să-L măhnească pe Dumnezeu! De ce? Pentru că numai dacă se teme să-L întristeze pe El se va teme să te întristeze și pe tine! Dar, dacă nu-L iubește pe Dumnezeu și nu are respect pentru El, atunci nu va avea respect și nici dragoste nici pentru tine!”

Relația cu Dumnezeu este cea mai importantă dintre toate. „Frica de Domnul este urârea răului” (Proverbele 8:13). A ne fi frică de Dumnezeu înseamnă a-L face fericit, ca un copil care își iubește tatăl și caută să-l facă fericit. Este prea simplu? Isus spune: „Adevărat vă spun că dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 18:3).

2. *A-ți fi frică de Dumnezeu înseamnă să-L respecti și să respecti voia Sa, avându-L pe El în vedere atunci când iei o hotărâre.*

Noi nu ne putem gândi tot timpul la părinții noștri, la partenerul de viață sau la copii și nici la Dumnezeu. Cu toate acestea, un copil credincios, un părinte, un soț credincios sau o soție credincioasă îi are în ve-

6. Cum putem înțelege „frica de Domnul”? Ce decizii trebuie să luăm în această privință? Proverbele 2:1-5

În textul ebraic, conjuncția „dacă” apare de trei ori – vers. 1, 3 și 4, delimitând trei etape ale educației. Prima parte (vers. 1 și 2) se referă la etapa pasivă a ascultării, când suntem receptivi și atenți la cuvintele înțelepciunii. A doua (vers. 3) etapă este reacția activă, când cerem cu stăruință înțelepciunea și ne rugăm pentru ea. A treia parte (vers. 4) se referă la căutarea ei cu un viu interes, ca după o comoară ascunsă.

7. Ce condiții trebuie să îndeplinim pentru a înțelege dreptatea? Ce parte are Dumnezeu în dobândirea înțelepciunii? Vers. 6-9

Prima parte a versetului 6, „Domnul dă”, vine ca un răspuns la ultima parte a versetului 5, „vei găsi cunoștința de Domnul”. Deci înțelepciunea este un dar de la Dumnezeu, la fel ca mântuirea. Și, dacă versetele 1-5 descriu partea omului în acest proces, versetele următoare arată ce face Dumnezeu – El dă înțelepciune, El este sursa înțelepciunii, El ocrotește și păzește calea celor înțelepți.

8. Ce se întâmplă când înțelepciunea „vine” în inima noastră? Vers. 10-22

Afirmația „când înțelepciunea va veni în inima ta” marchează sfârșitul etapei convertirii. Atunci vom ajunge la cunoașterea Domnului și, mai mult, experiența aceasta va fi plăcută pentru sufletul nostru (vers. 10). De asemenea, vom fi feriți de calea cea rea (vers. 12) și de ademenirile celui rău (vers. 16) și vom umbla pe cărarea celor neprihăniți (vers. 20).

9. Care este primul pas pe cărarea nelegiurii și unde duce ea? Vers. 13,17

Noi suntem păcătoși, dar nu trebuie să ne lăsăm pradă răului. Primul pas pe drumul rău este abaterea de la drumul cel bun. De aceea, nelegiuirea este o lipsă de credincioșie. Păcatul începe în mod subtil și pare nevinovat, dar nu trece multă vreme și păcătosul ajunge să săvârșească fapta rea adeseori chiar cu plăcere.

Ce îți spune despre starea ta spirituală faptul că îți place să faci un lucru rău sau, mai grav, faptul că nici nu-l mai consideri rău?

dere pe cei dragi și arată respect față de ei atunci când ia o hotărâre. În același fel ar trebui ca, atunci când luăm hotărâri, să-L avem în vedere pe Dumnezeu, Cuvântul Său, Legea Sa și voința Sa.

În Biblie, frica de Dumnezeu înseamnă venerație și închinare (Psalmii 33:8; vezi și Ecclesiastul 8:12,13; Ieremia 10:6,7).

3. *A-ți fi frică de Dumnezeu înseamnă a-L iubi și a asculta de El.* În limbile moderne, cuvântul „frică” nu conține ideea de dragoste, ca în ebraica biblică: „Acum, Israele, ce alta cere de la tine Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, să păzești poruncile Domnului și legile Lui pe care ți le dau astăzi, ca să fii fericit?” (Deuteronomul 10:12,13; Psalmii 103:17).

4. A-ți fi frică de Dumnezeu înseamnă a cultiva simțământul prezenței Sale. El ne vede tot timpul. Nu putem fugi de prezența Sa. El ne privește mereu, dar nu ca un supraveghetor ceresc distant, ci ca un părinte iubitor: „Iată, ochiul Domnului privește peste cei ce se tem de El” (Psalmii 33:18). Frica de Domnul înseamnă să fim conștienți că ochiul Său ne vede și convinși deplin că trăim în prezența Sa.

Pentru a cultiva simțământul de adorare față de El, trebuie să ne bucurăm de prezența Sa, să fim conștienți de sfințenia Sa și să păstrăm atitudinea cuvenită, de cutremurare în fața harului și a iubirii Sale: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!” (Isaia 6:3; Psalmii 2:11,12; Filipeni 2:12,13). Fiind superior creației Sale din toate punctele de vedere, Dumnezeu nu este partenerul nostru și nici un Dumnezeu sentimental, ci este un foc mistuitor și un Dumnezeu al iubirii credincioase.

De discutat

1. Care a fost experiența lui David cu frica de Domnul? Meditează la experiența sa: „Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei; când este El la dreapta mea, nu mă clatin” (Psalmii 16:8). Cum și-a biruit el temerile, potrivit cu Psalmii 56:3,4? Compară cu 36:1 și 86:14.

2. Lui Moise nu i-a fost teamă de faraon, ci de Dumnezeul cel viu, și „a rămas neclintit ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut” (Evrei 11:27). Cum ne ajută credința să-L vedem pe Dumnezeul nevăzut?

10. În ce capcană cad cei care se socotesc singuri înțelepți? Proverbele 3:7

Cel ce se crede singur înțelept trăiește cu impresia că nu are nevoie de Dumnezeu pentru a fi înțelept. Situația lui este fără speranță: „Poți să ai mai multă nădejde pentru un nebun decât pentru el” (cap. 26:12). Înțelepciunea este prezentată ca un angajament religios. A fi înțelept înseamnă a păstra în inimă sfaturile (poruncile) lui Dumnezeu (Proverbele 3:1), a fi bun și loial (vers. 3) și a te încrede în Domnul (vers. 5). Înțelepciunea presupune o relație strânsă cu Dumnezeu. De remarcant referirea repetată la inimă (vers. 1, 3, 5), locul de unde pornește răspunsul personal față de lucrarea lui Dumnezeu. (Inima este menționată și în Proverbele 2:10 ca loc în care ar trebui să intre înțelepciunea.)

11. Ce răsplată este oferită împreună cu înțelepciunea? Vers. 13-18

Înțelepciunea este asociată cu viața și cu sănătatea (Proverbele 3:2,8,16,18,22). Una dintre cele mai sugestive imagini este cea a „pomului de viață”, făgăduință repetată de câteva ori în Proverbele (11:30; 30:12; 15:4). Metafora aceasta face aluzie la Grădina Edenului. Totuși făgăduința nu înseamnă că dobândirea înțelepciunii ne asigură viața veșnică, ci ideea e că putem să recuperăm, într-o anumită măsură, calitatea vieții cu Dumnezeu de care s-au bucurat primii oameni în Eden. Când umblăm cu Dumnezeu în viața aceasta, vedem o licărire din slava Edenului și, mai mult chiar, învățăm să sperăm în recăpătarea acestei împărății pierdute (vezi Daniel 7:18).

12. De ce este atât de vitală nevoia după înțelepciune? Vers. 19, 20

Referirea la istoria creării lumii pare ciudată în acest context. Totuși rolul înțelepciunii la facerea lumii subliniază argumentul adus în versetul 18, unde înțelepciunea este asociată cu pomul vieții. Dacă Dumnezeu a folosit-o pentru a aduce la existență cerurile și pământul, înseamnă că nu este un lucru neînsemnat. Sfera ei de utilitate este cosmică, depășind limitele existenței noastre pământești. Înțelepciunea este importantă și pentru viața noastră veșnică, idee transmisă de referirea la pomul vieții, reminiscență a Grădinii Edenului. Perspectiva aceasta se regăsește și în făgăduința din ultimul verset al pasajului studiat: „Înțelepții vor moșteni slava” (Proverbele 3:35).

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Cartea Proverbele ne îndeamnă să ne temem de Domnul și să ne abatem de la rău (Proverbele 3:7). Explică-le membrilor grupei cum ne ajută rugăciunea regulată, studiul biblic zilnic și mărturia despre bunătatea lui Dumnezeu să devenim mai conștienți de prezența lui Dumnezeu în viața noastră.

Întrebare pentru meditație

Care sunt metodele practice de a ne abate de la rău (de a fugi de el) și de a evita un comportament rău? Care este opusul abaterii de la rău?

Întrebări aplicative

1. Cum putem pune accentul pe iubirea față de Dumnezeu și ascultarea de El din recunoștință pentru ce a făcut și face în viața noastră?
2. De ce este disciplina importantă în dobândirea înțelepciunii?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Studiați în grupă semnificația termenului „înțelepciune”. Ce alte cuvinte exprimă aceeași idee? Care sunt caracteristicile înțelepciunii în Biblie? Studiați Proverbele 2 și 3 din această perspectivă.

Activitate

1. Propune-le membrilor grupei ca, timp de o săptămână, să conștientizeze prezența lui Dumnezeu prin următoarele metode: (a) să așeze pe masă o farfurie în plus pentru a-și aminti că Domnul Isus este prezent acolo; (b) când citesc, se uită la televizor sau lucrează pe computer, să așeze lângă ei un scaun care să le aducă aminte că Isus este prezent acolo.

2. Nu este greu să găsim textele din cartea Proverbelor în care apare expresia „frica de Domnul”, deoarece aceasta este tema principală a cărții. În versiunea Bibliei în limba română, traducerea Cornilescu, expresia „frica Domnului/frica [frică] de Domnul” apare de unsprezece ori (1:7; 1:29; 2:5; 8:13; 9:10; 10:27; 14:27; 15:16,33; 16:6; 19:23), „te-me-te de Domnul” de două ori (3:7; 24:21) și „se teme de Domnul” de patru ori (14:2,16,26; 31:30). Ideea aceasta apare frecvent în cărțile biblice despre înțelepciune (Iov, Psalmii, Ecclesiastul), evidențiind faptul că putem fi înțelepți numai cu condiția de a cultiva o relație personală cu Dumnezeu. Cu ajutorul unei concordanțe sau al unui program pe calculator, descoperiți de câte ori apar aceste expresii în restul Bibliei.

Citește din următoarele cărți scrise de Ellen G. White: *Parabolele Domnului Hristos*, cap. „Comoara ascunsă”, p. 111-114; *Solii pentru tineret*, cap. „O binecuvântare în familie”, p. 334; *Educație*, cap. „Studiul fiziologiei”, p. 197, 198.

„Tinerii trebuie să înțeleagă adevărul profund care stă la baza declarației biblice că la Dumnezeu «este izvorul vieții» (Psalmii 36:9). El nu numai că este la originea tuturor lucrurilor, ci este și viața a tot ce trăiește. Prin razele de soare, prin aerul curat, prin hrana care ne întărește corpul și care ne dă putere, noi nu primim altceva decât viața Sa. Prin această viață a Sa existăm noi clipă de clipă. Dacă nu sunt stricate de păcat, toate darurile Sale dau viață, sănătate și bucurie.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 197, 198

„Mulți trăiesc cu impresia că devotamentul față de Dumnezeu este vătămător pentru sănătate și pentru fericirea și voioșia în relațiile sociale. Însă cei ce umblă pe cărarea înțelepciunii și a sfințeniei constată că «evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare» (1 Timotei 4:8). Ei se bucură din plin de adevăratele plăceri ale vieții.” – Comentariile Ellen G. White, *Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea*, vol. 3, p. 1156

Întrebări pentru discuție

1. Prin ce se deosebește înțelepciunea de cunoaștere? Cum e posibil ca un om să aibă multe cunoștințe, dar nu și înțelepciune?
2. Meditează mai mult asupra ideii de „frică de Domnul”. Dacă „în dragoste nu este frică” (1 Ioan 4:8), cum e posibil să ne fie frică de Domnul și totuși să-L iubim? Cum rezolvăm tensiunea dintre dreptate și dragoste prin „frica de Domnul”?
3. De ce este atât de periculos să ne socotim singuri înțelepți, mai ales dacă ne gândim la faptul că inima noastră este atât de înșelătoare și reușim să găsim atât de repede justificări pentru orice comportament? Gândește-te la cineva care și-a justificat o faptă deosebit de gravă. Ce putem face pentru a evita să ajungem într-o astfel de situație?

De la Humptulips la Aleknagik

În 1930, viața era grea în orașul Humptulips, situat pe râul cu același nume, în vestul statului Washington. Cândva, orașul se bucurase de prosperitate datorită pescarilor care munceau din greu să-și câștige existența.

Familia Moody, cu cei șase membri ai ei, se descurca atât de greu, încât a decis să-l urmeze pe fratele doamnei Moody în Alaska, unde se părea că pescuitul mergea bine și se făceau bani frumoși. Au străbătut peste 4 000 de kilometri din orașul lor până la granița cu Canada, pe care au traversat-o, apoi, ajunși în Alaska, au mers înainte pe cursul râului Wood și așa au ajuns pe malurile lacului Aleknagik.

În limba eschimoșilor din sudul Alaskăi, numele acesta înseamnă „Drumul care nu duce acasă”, dar familia Moody a găsit pe malul lacului un loc unde și-a construit o cabană mică din lemn. Domnul Moody și băiatul cel mai mare au coborât cu barca lor de pescuit în Golful Bristol, recunoscut ca fiind cea mai mare sursă de somon roșu din lume. Acasă, doamna Moody avea grijă de cei trei copii mai mici.

Din nefericire, la numai câteva luni după mutare, tatăl și fiul cel mare, care erau cu barca la pescuit, au fost trași de un curent și au murit înecați, mamă rămânând să crească singură doi băieți și o fată.

Fiind o familie credincioasă, mama a continuat să-i strângă pe copii la altar, iar în Sabat se închinau lui Dumnezeu împreună cu unchiul și familia lui. În timpul săptămânii, doamna Moody vindea peștele, ajutată de cei doi băieți, Lloyd, de paisprezece ani, și Roland, de treisprezece.

„Am crescut repede”, ne povestește Roland. „Trebuia să le purtăm de grijă mamei și surorii noastre mai mici.”

Fiind ocupați cu comerțul de pește, Lloyd și Roland nu au avut cum să meargă la școală și nu au reușit să termine nici măcar școala generală. Roland împlinise deja douăzeci de ani și avea grijă să aprindă focul în soba școlii în fiecare dimineață devreme pentru ca, la sosirea elevilor, să fie cald în clasă.

În aceste momente, profita de ocazie și stătea de vorbă cu frumoasa domnișoară profesoară Jackie. Până la sfârșitul anului, s-au căsătorit și și-au făcut o casă pe malul lacului Aleknagik.

Va continua.

IANUARIE

1. J. Psalmii 69:13
2. V. Exodul 16:4,7
s. a. B 16:47, CT 16:38, IS 16:31, MS 16:46, SM 16:47, DJ 16:57, AR 17:00
3. S. Iosua 24:15
s. a. B 16:48, CT 16:39, IS 16:32, MS 16:47, SM 16:48, DJ 16:58, AR 17:01
4. D. Ioan 4:23
5. L. Ieremia 23:6
6. M. Evrei 7:1,2
7. M. Romani 4:5
8. J. Efeseni 5:1,2
9. V. Romani 9:33
s. a. B 16:54, CT 16:45, IS 16:39, MS 16:53, SM 16:55, DJ 17:04, AR 17:08
10. S. Romani 10:3
s. a. B 16:55, CT 16:46, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:56, DJ 17:05, AR 17:09
11. D. Galateni 6:14
12. L. Matei 27:11
13. M. Matei 27:22,25
14. M. 2 Împărați 23:3
15. J. Psalmii 85:6
16. V. Filipeni 2:9
s. a. B 17:03, CT 16:53, IS 16:48, MS 17:02, SM 17:04, DJ 17:12, AR 17:16
17. S. Isaia 41:10
s. a. B 17:04, CT 16:55, IS 16:49, MS 17:03, SM 17:06, DJ 17:13, AR 17:18
18. D. Matei 28:19
19. L. Isaia 13:12
20. M. Romani 8:32
21. M. Apocalipsa 22:4
22. J. Matei 18:12
23. V. Psalmii 139:9,10
s. a. B 17:12, CT 17:02, IS 16:58, MS 17:12, SM 17:14, DJ 17:21, AR 17:26
24. S. Ioan 10:10
s. a. B 17:13, CT 17:04, IS 16:59, MS 17:13, SM 17:16, DJ 17:23, AR 17:27
25. D. Psalmii 23:5
26. L. Matei 5:45
27. M. 1 Timotei 1:15
28. M. 2 Samuel 12:1,7
29. J. Romani 5:17
30. V. Apocalipsa 22:14
s. a. B 17:21, CT 17:11, IS 17:08, MS 17:22, SM 17:25, DJ 17:31, AR 17:36
31. S. Luca 19:9,10
s. a. B 17:23, CT 17:12, IS 17:10, MS 17:24, SM 17:27, DJ 17:32, AR 17:38

FEBRUARIE

1. D. Matei 8:8,10
2. L. Romani 6:17,18
3. M. Romani 4:20,21
4. M. Iuda 24,25
5. J. Psalmii 16:1
6. V. Romani 1:17
s. a. B 17:31, CT 17:22, IS 17:19, MS 17:33, SM 17:36, DJ 17:41, AR 17:47
7. S. Galateni 3:9,10
s. a. B 17:33, CT 17:23, IS 17:21, MS 17:34, SM 17:38, DJ 17:42, AR 17:48
8. D. Ioan 3:36
9. L. Iacov 2:20
10. M. Iacov 2:22
11. M. Filipeni 1:6
12. J. 2 Timotei 1:12
13. V. Filipeni 2:13
s. a. B 17:41, CT 17:31, IS 17:30, MS 17:43, SM 17:47, DJ 17:50, AR 17:57
14. S. Ioan 9:25
s. a. B 17:42, CT 17:33, IS 17:31, MS 17:45, SM 17:49, DJ 17:52, AR 17:58
15. D. Faptele ap. 5:31
16. L. 1 Ioan 1:9
17. M. 1 Ioan 1:7
18. M. Romani 7:24,25
19. J. Romani 8:1
20. V. Romani 8:33
s. a. B 17:51, CT 17:41, IS 17:41, MS 17:54, SM 17:58, DJ 18:00, AR 18:07
21. S. Ioan 13:34
s. a. B 17:52, CT 17:42, IS 17:42, MS 17:55, SM 18:00, DJ 18:01, AR 18:09
22. D. Apocalipsa 21:5
23. L. Coloseni 2:9,10
24. M. Romani 5:10
25. M. 2 Corinteni 5:18
26. J. Galateni 2:20
27. V. Romani 6:1,2,6
s. a. B 18:00, CT 17:50, IS 17:51, MS 18:04, SM 18:09, DJ 18:09, AR 18:17
28. S. Coloseni 3:3
s. a. B 18:02, CT 17:52, IS 17:53, MS 18:06, SM 18:11, DJ 18:11, AR 18:19

MARTIE

1. D. Apocalipsa 3:20
2. L. Faptele ap. 20:24
3. M. 1 Împărați 22:43
4. M. Romani 6:14
5. J. Matei 7:21
6. V. Matei 12:30
s. a. B 18:09, CT 18:00, IS 18:02, MS 18:14, SM 18:20, DJ 18:19, AR 18:27
7. S. Neemia 6:11
s. a. B 18:11, CT 18:01, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:21, DJ 18:20, AR 18:29
8. D. Matei 10:22
9. L. Ioan 19:38,39
10. M. Daniel 3:16-18
11. M. Matei 6:24
12. J. Ioel 3:13,14
13. V. Matei 6:33
s. a. B 18:18, CT 18:08, IS 18:12, MS 18:24, SM 18:30, DJ 18:28, AR 18:37
14. S. Iosua 24:15
s. a. B 18:20, CT 18:10, IS 18:13, MS 18:25, SM 18:32, DJ 18:29, AR 18:38
15. D. Iacov 2:17
16. L. 1 Corinteni 6:19,20
17. M. Apocalipsa 22:11
18. M. Luca 19:42,44
19. J. Luca 16:8
20. V. Evrei 12:1,2
s. a. B 18:27, CT 18:17, IS 18:22, MS 18:34, SM 18:40, DJ 18:36, AR 18:47
21. S. Evrei 12:1
s. a. B 18:29, CT 18:18, IS 18:23, MS 18:35, SM 18:42, DJ 18:38, AR 18:48
22. D. Apocalipsa 14:4
23. L. 1 Ioan 5:3
24. M. Geneza 39:9
25. M. Psalmii 139:1-7
26. J. Efeseni 3:19
27. V. 2 Timotei 2:8
s. a. B 18:36, CT 18:26, IS 18:31, MS 18:43, SM 18:51, DJ 18:45, AR 18:56
28. S. 2 Corinteni 5:16
s. a. B 18:37, CT 18:27, IS 18:33, MS 18:45, SM 18:52, DJ 18:46, AR 18:57
29. D. Matei 7:21
30. L. Luca 13:25,27
31. M. Efeseni 6:11